

Спорядъ мъчини-тѣ конто наша-та младешъ посрѣща въ изученіе-то на чюжди язици; и спорядъ собственное опытно убѣжденіе, че е твърдѣ лесно да се учятъ Грамматически-тѣ правила на такива язици, на матерній, или негли познать языкъ: — подканихъ се, мили съотечественници, да составѣмъ тѣзи Българско-Френскъ Грамматикъ.

Това да сторимъ бѣше нашъ долгъ и намъ ще е много драго, ако трудове-тѣ ни сполучятъ цѣль-тѣ си. — При составленіе-то на тая Грамматика мы се мъчихмы, колкото ни бѣ възможно, да употребимъ единъ гладкъ и правиленъ Българскы языкъ; но защото въ правописаніе-то му отстѣпихмы на нѣкои мѣста отъ онова, що наши-тѣ учени обикновенно сѣ пріели за правилно: за това и мы почитамъ за священнѣ нашъ длѣжностъ да изложимъ всенародно мнѣніе-то си; — извѣстно, че нашій языкъ инжкъ не можи се управи и нарѣди, освенъ ако всѣки си изложи свободно мнѣніе-то, и тогава да се избере онова, кое-то ще е най право и да се общо пріемне. — Слѣдователно и мы съ драго сѣрдце ще пріемнемъ всяко едно справедливо поправление, относящее се на наше-то правописаніе.

Отъ всички-тѣ наши учены що сѣ писали до сега за Българско-то правописаніе, трѣба безпристрастно да кажемъ, че ученитѣйшій нашъ съотечественникъ Господинъ Гавриилъ Крѣстовичъ е заслужилъ най голѣмъ честь и благодарность отъ Българскый народъ.

Всѣки-му сѣ извѣстни негови-тѣ систематически изложения вмѣстени въ „Български-тѣ Книжици,, подъ име-то на: „*Писма за нѣкои мъжноты на Българско-то правописаніе.*“

Мы ще изложимъ на кѣсо мнѣніе-то си за Българско-то правописаніе, ще направимъ при това и единъ малкъ разборъ на Г. Крѣстовичеви-тѣ изложения и ще забиремъ отъ: